

Sancti Hieronymi Stridonensis Opervm, Tomi ...

Continens Commentaria In Matthaevm, Et Epistolas Pavli Ad Galatas, Ad Ephesios, ad Titum & Philemonem, & librum Didymi de spiritu sancto a Hieronymo versum ... Ad Fidem Vetustissimorum Exemplarivm, Dvcentis Circiter Soblatis Erroribvs Emenda

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1616

Divi Hieronymi Ad Pavlinianvm Fratrem In Librvm Didymi De Spirtv Sancto
Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75102](#)

DIDYMI ALEXANDRINI DE SPIRITU SANCTO LIBRI TRES,

ERUDITISSIMI PARITER ET SANCTISSIMI, A D. HIERONYMO LATINI-
TATE DONATI: ET A MARIANO VICTORIO REATINO SVBLATIS MANVSCRIPTO-
rum Gracorum, Latinorumque Codicum ope, aliquibus mendis, & Sacrae scripturæ
testimonys margni appositis, restituti.

DIVI HIERONYMI AD PAVLINIANVM FRATREM IN LIBRVM DIDYMI DE SPIRITU SANCTO P R E F A T I O .

CVM in Babylone versarer, & purpureat mere-
tricis esse colonus, & iure Quirinum viuerem,
volui garris aliud Spiritu sancto, & coptum
opusculum, eiusdem urbis pontifici dedicare: Et
ecce illa illa, que in Hieremias post baculum cer-
nitur à facie Aquilonis, caput ardere, & Phari-
seorum clamauit fenestræ, & nullus scriba vel
fictus, sed omnis, quasi indicio fibipralio doctrinarum, aduersum me
imperita factio coniurauit. Ilico ego velut postliminio Hierosolymam
sum reuersus, & post Romuliam, & Iudæam, duersorū
Mariae, & Saluatoris steluncam affecti. Itaque mihi Paulinianus frater,
qui a supradictis pontificibus Damasus, qui me ad hoc opus primus impul-
lerat, iam dormit in Christo: tam tu quām venerabilium mibi ancil-
larum Christi, Paula & Eudochia nunc adiutori oratu, canticum, quod
cantare non posui in terra aliena, hic a vobis in Iudea prouocatus im-

G

Cont. 4.c
Ioan. 4.2

Ioan. 4.2

H
Luc. 1.1

Ioan. 20.1

Hebr. 3.6

Psal. 95.

Act. 28.1

Ezra 6.6

A& 1.1

Ezra 1.1

A& 1.1

DIDYMI DE SPIRITU SANCTO LIBER PRIMVS, DIVO HIERONYMO INTERPRETE.

QMNIBVS quidem, quæ diuina sunt, cum
reuerentia & vehementi cura oportet in-
tendere, maximè autem his quæ de Spir-
itu sancti diuinitate dicuntur, presertim
cum blasphemia in eum sine venia sita
vt blasphematis poena tendatur non solum in om-
ne præsens sæculum, sed etiam in futurum. Ait quip-
pè Saluator, blasphemanti in Spiritum sanctum nō
esse remissionem neque in ijsco seculo, neque in futuro.
Vnde magis ac magis oporteret intēdere, qua scriptura-
rum de eo relatio sit: ne in aliquem saltem per ig-
norantiam blasphemiae error obrepat. Expedierat
quidē fideli & timido moderanti vires suas, magni-
tudinem præsentis quæstionis silentio præterire, &
rem plenam periculo, non in suum discrimen attrahere.
Verum quoniam quidā temeritate potius quæ-
retha via etiam in superna eriguntur, & hæc de Spir-
itu sancto iæstitant, quæ neq; in scripturis lecta, neq; à
quoquam Ecclesiasticorum veterum usurpata sunt,
compulsi sumus celeberrimæ exhortationi fratrum
cedere: quæque sit nostra de eo opinio, etiam scri-
pturarū testimonijs comprobare: ne imperitia tanti
dogmatis, hi qui contraria opponunt, decipient eos
qui sine discussione sollicita, in aduersariorum sen-
tentianā statim pertrahuntur. Appellatio Spiritus
sancti, & ea quæ monstratur ex ipsa appellacione
substantia, penitus ab his ignoratur, qui extra Sacra-
ram scripturam philosophâtur. Solummodo enim
in nostris literis, & notio eius, & vocabulum re-
fertur, tam in nouis, quā in veteribus. Veteris quippe
testamenti homo David, particeps eius effectus, ora-
bat ut in se permaneret, dicens: *Spiritus tuum sanctus
ne aferas a me.* Et Danieli adhuc puero suscitasse di-
cirur Deus Spiritum sanctum, quasi iam habitantem
in eo. Nec non etiā in novo testamento, hi viri, qui

Deo placuisse referuntur, Spiritu sancto pleni sunt.
Ioannes quippe adhuc in matris vtero sanctificatus
exultat. Et Iesus à mortuis resurgens, cùm insufflasset
in facie discipulorū, ait: *Accipite spiritum sanctū.* Ple-
na sunt volumina diuinarum scripturarū his sermo-
nibus, quorum congerie in præsenti opere digerere
superfici: quia difficile non est ex his, quæ assumpsi-
mus, vnumquemq; lectorē sibi similia reperiire. Ne-
mo autē suspicetur alium Spiritum sanctū fuisse in
sanctis viris ante adventū Domini, & alium in Apo-
stolis ceterisq; discipulis, & quasi nomina indifferē-
tibus esse substantijs. Possimus quidē testimonia de
diuinis litteris exhibere: quia idē spiritus & in Apo-
stolis & in Prophetis fuerit. Paulus in epistola, quam
ad Hebreos scribit, de psalmorū volumine testimo-
nium proferens, ab Spiritu sancto id dictum esse cō-
memorat. Et sicut dicit hic Spiritus sanctus: *Hodie si
vocab eum audieritis, nolite obdurare corda vestra, &c.*
In fine quoq; Actuum Apostolorū cum Iudeis dis-
putans, ait: *Sicut spiritus sanctus locutus est per Esaiam
Prophetam ad patres nostros, dicens: Auditione audi-
tis, & non intelligetis. Neq; enim Paulus alium habet
spiritum sanctum, haec de eo scripsit, qui in prophe-
tis ante adventum Domini alius fuit: sed de eo cuius
& ipse particeps fuit, & omnes qui in fide consum-
matæ virtutis ferebantur. Vnde & cum articulo eius
meminit, quasi solitarium, & vnum esse contestans:
vbi dicit non simpliciter *meū dñs*: hoc est, Spiritus
sanctus: sed cum additamento articuli *meū dñs*:
hoc est, hic Spiritus sanctus. Et Esaiam prophetasse
cōmemorat cum articulata voce *meū dñs* *meū dñs*:
id est, per hunc Spiritum sanctum, & non simpliciter
meū dñs. Petrus quoque in eo sermone, quo præ-
sentibus persuadebat: *Oportuerat, inquit, impleri scri-
puram, quam locutus est spiritus sanctus (id est *meū dñs*)**

Psal. 150. b

Dan. 13.6

Ezra 1.1

A& 1.1

HEIRON
VI. 7.8